

Dobrota spašava i ujedinjuje svijet

Nekoć davno živio mladi kraljević Marko u kuli pokraj rijeke. Rijeka je bila posebna jer se u njoj nije smjelo kupati. Jedni kažu da je to zbog prevelike hladnoće vode, a drugi pričaju kako bi onaj tko upadne u rijeku izašao iz nje kao čudovište. Kako bilo, i kraljević i narod osjećali su strah i poštovanje prema rijeci, ali su i izbjegavali kontakt s njom.

Kraljević je imao puno podanika koji su zajedno s njim išli u razne bitke i na taj način zarađivali za kruh. Marko je bio veoma lijep mladić, ali njegova najizraženija osobina bila je oholost. Nije bio svjestan kako teško živi njegov narod. Uživao je u svome bogatstvu, a za druge ga nije bilo briga. Jedino je želio proširiti svoje kraljevstvo i postati još moćniji i utjecajniji.

Ipak, njegove želje malo su se poremetile kada je upoznao prelijepu djevojku Noru, kćer svoga podanika Ive. Očarala ga je svojom nesvakidašnjom ljepotom. Imala je dugu, valovitu, žarkocrvenu kosu i velike oči koje su isticale njenu živahnost. Odlučio ju je osvojiti, ali ona ga baš i nije primjećivala. Naporno je radila i pomagala svojoj obitelji te nije imala vremena za ljubav. Kraljevića je doživljavala kao umišljenog vladara koji ne mari za svoj narod. Posebno joj je smetalo što kraljević nikada nije učinio nijedno dobro djelo. Zato ga je izbjegavala.

Mjesecima je kraljević Marko pripremao svoju vojsku za borbu kojom bi trebao proširiti svoju vladavinu, a time i ojačati vlastitu moć. Na dan bitke doživio je strašnu nesreću. Upao je u hladnu rijeku i iz nje izronio potpuno promijenjen. Postao je ribačovjek. Dobio je tijelo ribe, a zadržao glavu čovjeka. Ljudi su ga se bojali jer su mislili da ih čeka osveta što nisu zaštitili svog vladara. Nisu znali da kraljevića druge brige more. On se brinuo kako će takav osvojiti srce lijepe djevojke u koju se ludo zaljubio. Ni bogatstvo koje je imao nije mu moglo pomoći. Zatvorio se u svoj dvorac i pomalo je gubio volju za životom. Sve što ga je prije veselilo sada mu je postalo nevažno. Samo je htio vratiti svoj stari život.

Jedne noći gledajući kroz prozor svoje kule, ugledao je neobična bića. Bila su to mala plava stvorenja s dugim antenama na glavi. Umjesto prstiju imali su oštre kandže. Bili su to izvanzemaljci koji su došli oteti ljude. Njihova moć bila je da mogu hipnotizirati ljude i premjestiti ih kamo žele. Već su dugo skriveno promatrali kraljevićevo selo i smišljali opaki plan. Željeli su zauzeti kraljevićev kraj i pomalo zavladatai Zemljom. Znali su da se kraljević zatvorio u dvorac te je narod ostao nezaštićen.

Kraljević je u tom trenutku osjetio strah koji nikada prije nije doživio. Shvatio je da ne bi mogao zamisliti život bez svoga naroda. Nije mogao dopustiti nestanak ljudi te je izašao iz svoje kule u nadi da će ih uspjeti spriječiti.

Kako bi se skrio od izvanzemaljaca, uskočio je u rijeku. Nije znao da je kao ribačovjek postao vladar rijeke. Zato su se svi okupili oko njega. Pozvao ih je da mu pomognu u borbi s nepoznatim neprijateljima. Izvanzemaljci nisu očekivali borbu s podvodnim bićima. Njihova moć nije djelovala na riječne životinje. Zato ih je ribačovjek Marko, uz pomoć novih prijatelja, vrlo brzo svladao te su izvanzemaljci samo nestali, kao da ih nikada nije ni bilo.

Kad je izašao iz rijeke, ribačovjek je shvatio da je ponovno postao obični čovjek. Zbog njegove dobrote dogodilo se čudo. Kraljević Marko odlučio se promijeniti. Odsad je pomagao svojim ljudima, razgovarao s njima i svaki dan pokušavao nekoga razveseliti. Ubrzo je osvojio srce voljene djevojke i u ljubavi i sreći živio do kraja života. Uz rijeku je sagradio spomenik ljubavi koji je znak ljubavi i zahvalnosti kraljevića Marka prema djevojci, narodu, ali i stanovnicima rijeke.

Ne trebamo stidjeti se vanjskog izgleda, već onog što nam je skriveno u srcu. Oholost i zloća donose zlo, a dobrota spašava i ujedinjuje svijet!